

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 150. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117832048.pdf (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

↪ Hvad nu? Skulde han lade Gro sove, til Dagen vækkede hende og hun saa sig i hans Arme? Sølvør kyssede smilende hendes Pande og følte et Øjeblik sin egen Triumf ved at tænke sig dette Gensyn. Men straks efter blev han 151 god og øm og bøjede sig over sin Elskede i den dybeste Bekymring. Hun maatte ikke vaagne i Forfærdelse, ikke græde igen som hin første Morgen, hun var hos ham. Hendes gyldne Kærlighedsdrøm skulde ikke afsluttes af nogen brutal Opvaagnen i Fængselsluft. De fineste Strænge havde sitret i hendes Sjæl og ved Nat sunget sig frem til ham, ham, hun elskede ubevidst med alle sit Hjertes usporligste Anelser. Denne Elskov maatte ikke brat afbrydes og visne som den Plante, hvis Hjertes kud rives itu. Hun skulde tilbage til sit Jomfruleje og leve videre i sin Drøm, til Blomsten en Dag skød frem af Svøbet. Og sikkert maatte det ske snart, at hun følte Kærlighedens Sol varme ogsaa sine vaagne Tanker og saa den straae frem paa sin Bevidstheds Himmel.